

[Miljøministeren]

jo tage en hel del af det ud og bruge det i andre sammenhænge, f.eks. i en valgkamp på et senere tidspunkt.

Men sagligt vil jeg gerne sige til hr. Knud Lind, som jeg også sagde til hr. Niels Anker Kofoed: Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi er restriktive, for hvis vi ikke er det, kan det være, at vi som befolkning – og det er jo sådan set seriositeten i dette her – ender som en rigtig fodnote. Det vil sige som ingenting.

Det er jo problemet med bioteknologien, at vi står med nogle potentielle faremuligheder. Jeg vil ikke overdramatisere, men jeg synes, der er god grund til, at vi er ganske forsigtige. Det er nyt land, så vi skal være forsigtige, og jeg må nok sige, at alt tyder på, at vi faktisk ikke har været forsigtige nok i fortiden.

Jeg vil nok sige, at en miljøministers opgave havde været noget enklere, hvis vi havde været noget mere påpasselige fra politisk side for en 30 års tid siden – for slet ikke at tale om for bare 15-20 år siden. Så havde de miljøopgaver, vi står over for i dag, været noget lettere at håndtere og sammenstødene mindre om, hvorvidt det kan lade sig gøre eller ikke kan lade sig gøre, for slet ikke at tale om sammenstødene om spørgsmålet: Hvem skal betale, og hvordan skal vi skaffe finansiering til både at klare alt det, vi har forsømt gennem de sidste 30 år, og så også de kommende opgaver?

Netop de problemer, vi står med i forbindelse med det nuværende miljø, gør, at jeg synes, der er al mulig basis for at være meget restriktive. Derfor skal jeg også i den sammenhæng takke den radikale ordfører for tilslutningen til denne holdning.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg ville jo være et skarn, hvis jeg ikke takkede miljøministeren, da hun gav mig ret på alle de punkter, jeg nævnte i mit indlæg, så det gør jeg selvfølgelig.

Jeg er også enig med miljøministeren i, at det kunne være særdeles fornuftigt hurtigt at få en drøftelse af forholdet mellem artikel 100 A og artikel 130 S, for det er jo ikke kun spørgsmålet om niveauet, det her drejer sig om, men også spørgsmålet om, hvorvidt man kan tage en række rene miljøsager ud og undgå, at de hæftes på det indre marked, denne indre marked-tankegang. Det tror jeg vil være muligt på en række områder, også for at komme så langt, at vi kan

imødegå nogle af de synspunkter, som især bliver fremhævet af Fremskridtspartiet og af hr. Niels Anker Kofoed, nemlig at man skal lave en række regler for at sørge for, at dansk erhvervsliv ikke bliver udsat for for skrap konkurrence fra de andre lande. Det kan jo ikke være meningen med miljøreglerne. Miljøregler må laves ud fra miljømæssige hensyn, og det er heldigvis også det, vi hidtil har gjort.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Bare jeg dog kunne takke ministeren for denne redegørelse, men jeg er ked af det – uanset hvor meget jeg vil, så kan jeg ikke, for der var ikke nogen redegørelse.

Så må man vel spørge ministeren, for nu må vi have svar på det her: Vil regeringen på EF-plan arbejde for, at de to forslag, som nu ligger her, bliver vedtaget i deres nuværende form, eller ender Danmark som en genteknologisk fodnote? Det er det, vi skal have frem nu. Hvad vil ministeren lave dernede?

Det, man taler om her, er, at man i 1989-90 måske vil se på loven om miljø og genteknologi. Jamen tiden løber fra ministeren, og der står højt og tydeligt her, at der skal ske nogle ændringer og lempelser i den danske lov, hvis den skal være i overensstemmelse med disse EF-direktiver. Men jeg kan forstå, at det skal flyde videre og dansk erhvervsliv skal søge til Irland, for Irland har ikke disse begrænsninger. Det kan ministeren se i sin egen redegørelse.

Jeg forstår på ministeren, at man vil se restriktivt på ansøgningen fra De Danske Sukkerfabrikker, når de kommer med den. Men vi er da nået så langt, at de må få lov til at sende en ansøgning frem, og det glæder mig da.

Jeg ved godt, det er svært, når man har været ordfører for De Radikale, så pludselig at blive minister og skulle til at se på tingene fra en anden vinkel, men det, der sker, hvis man fortsætter den linje, det korstog, som ministeren har kørt i årevis, det er, at der sker noget grænseoverskridende her. Hvis man i EF, uanset hvad Danmark mener, vedtager disse forslag, så kan ministeren ikke sørge for, at disse skadevirkninger holdes ude fra de danske områder.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har ikke nogen særlige kommentarer at knytte til ministerens bemærkninger, men jeg